

ció, que en el fons no és altra cosa que la covardia a la crítica.

Tantes vegades com he significat que la concreció dels nostres amors professionals ha d'exterioritzar-se en afecte intens al *Sindicat*, tantes altres he assenyalat com un corollari que els fets han cristallitzat en acció contínua. que l'obra de la *Mutual* és quelcom d'imprescindible recordança per als que havem unit els nostres desvetllaments des d'un començament a l'obra comú.

En aquest sentit, recordeu la intensíssima obra de previsió que la *Mutual* porta acompanyada en set anys, la qual té acumulada en numerari i en

potència, i, sobretot, la que li queda per fer, una vegada siguin arrodonits els deu grups que formen el seu quadro complet.

La força de la *Mutual* radica en el número de socis sindicats que a ella pertanyen, i és feina ineludible per a aquells que en són dintre, la captació de companys que engruixeixin la collectivitat fins a l'hora de què puguem dir que pràcticament tots els de Catalunya hi són.

La *Mutual* és feta. Catalunya hi és. Què voleu més.

F. ROSELL-JANÉ

